

À

L

A

V

I

L

L

E

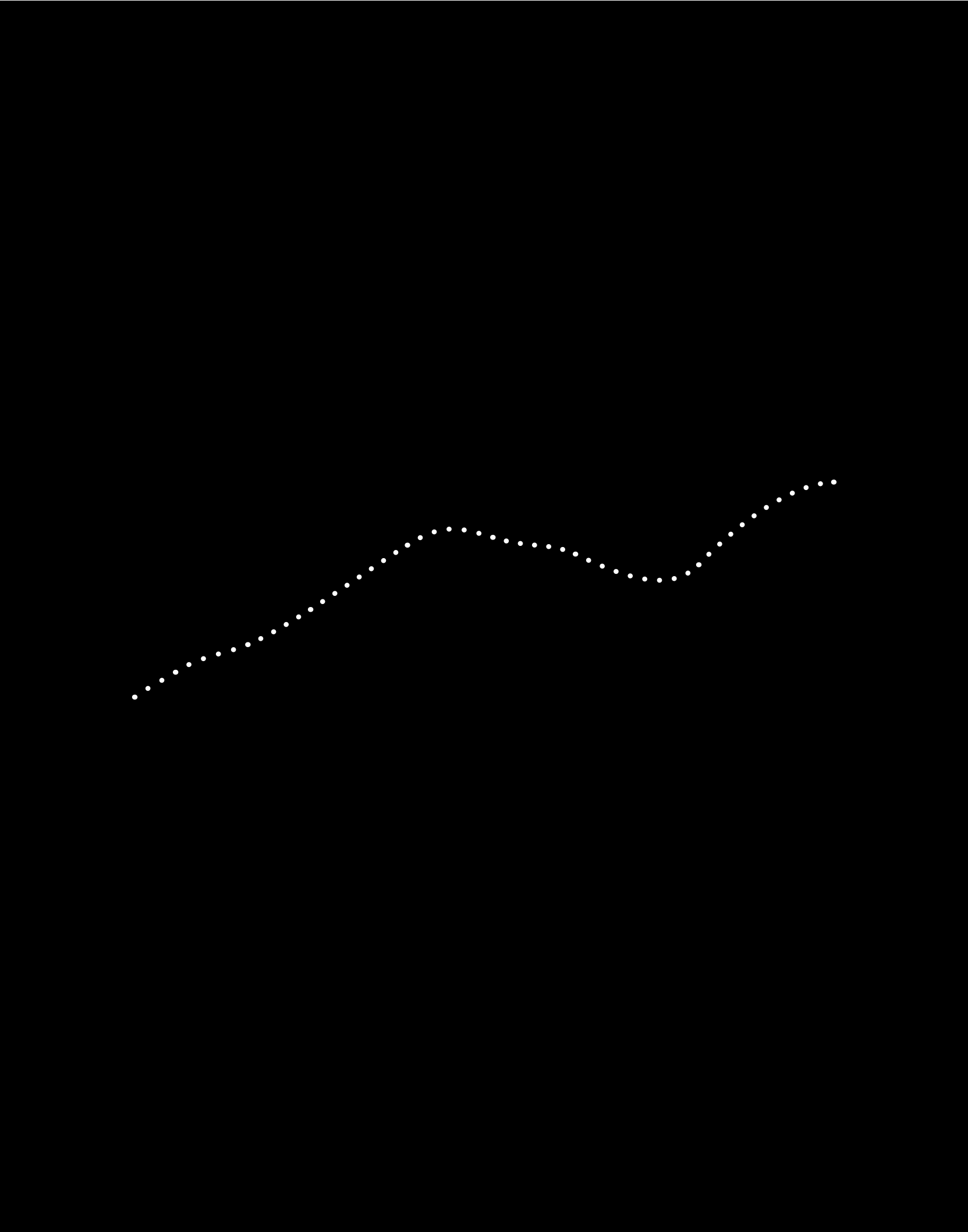
D

E

•

•

•

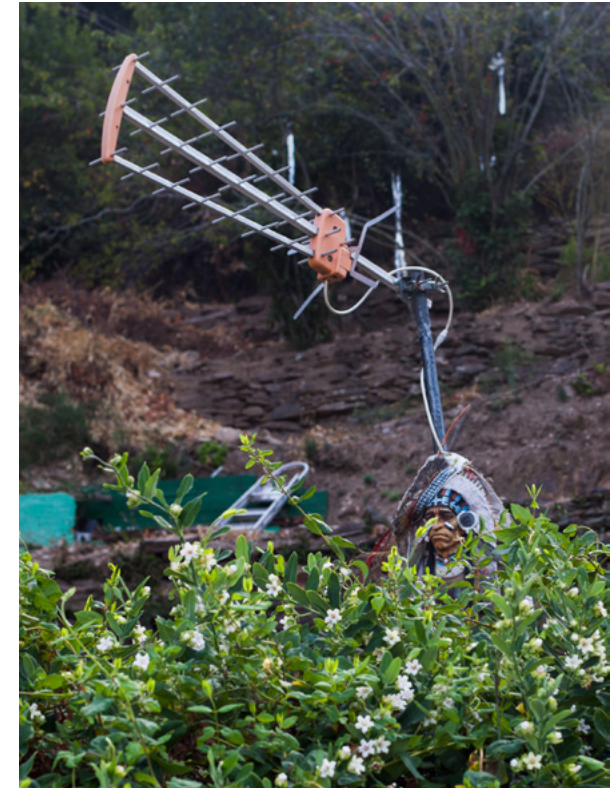

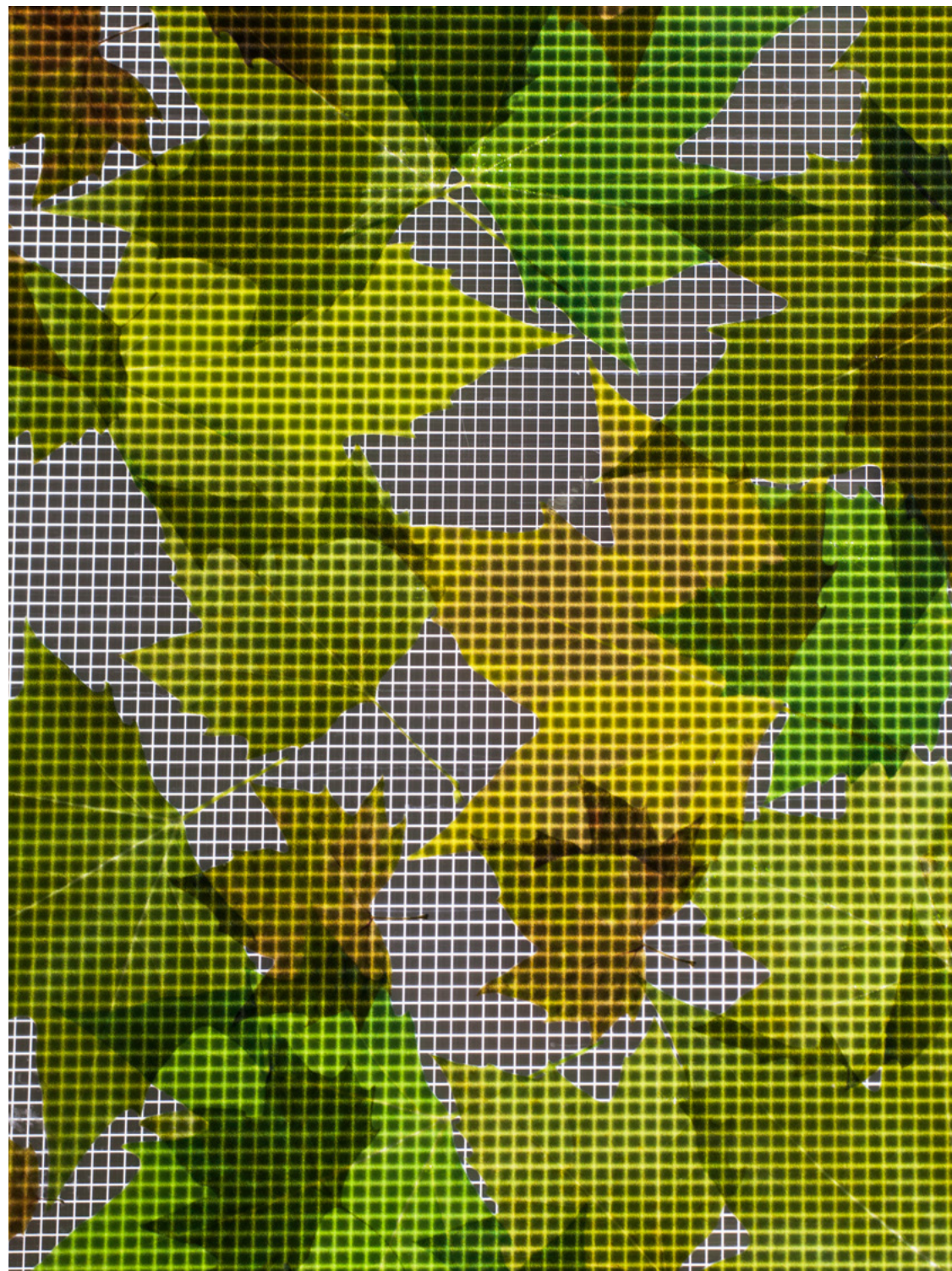

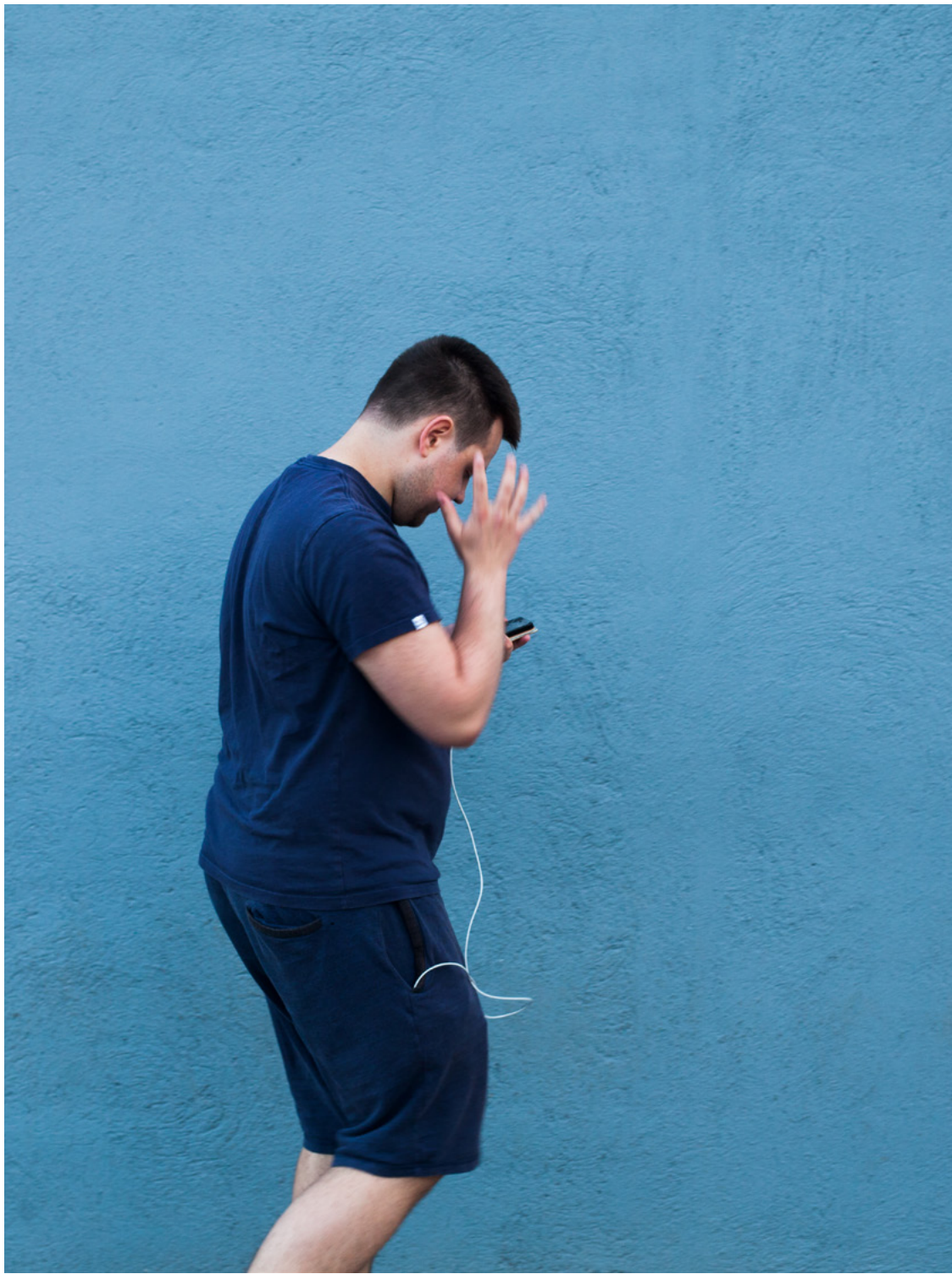

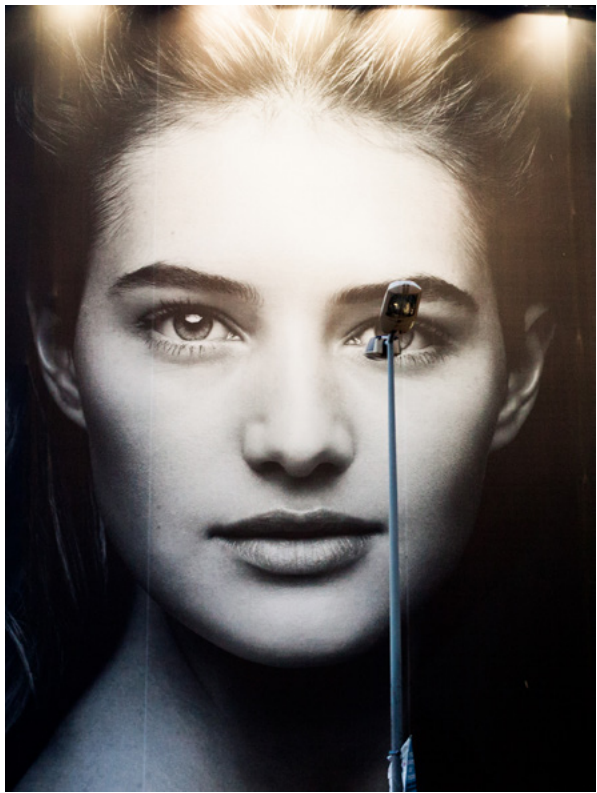

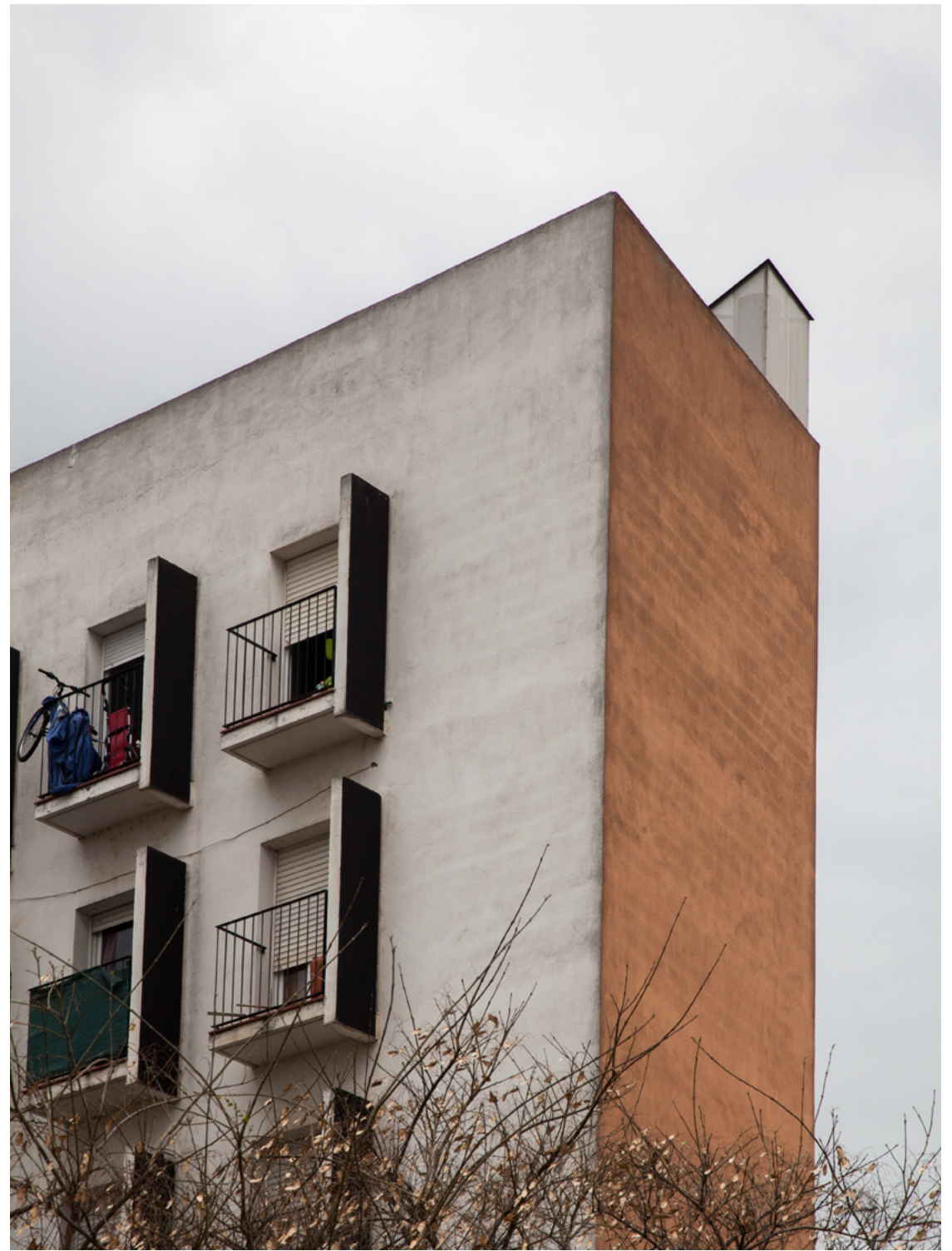

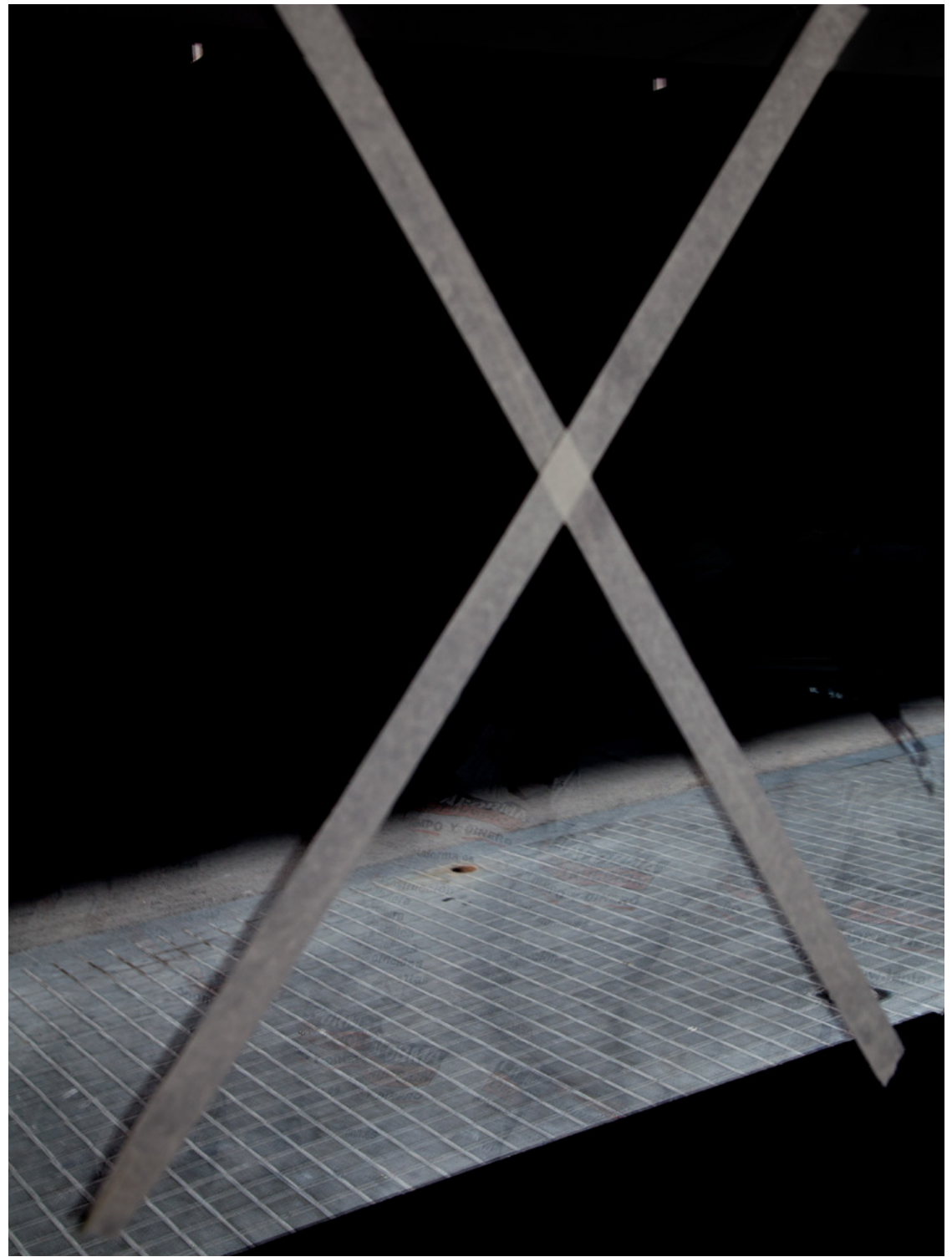

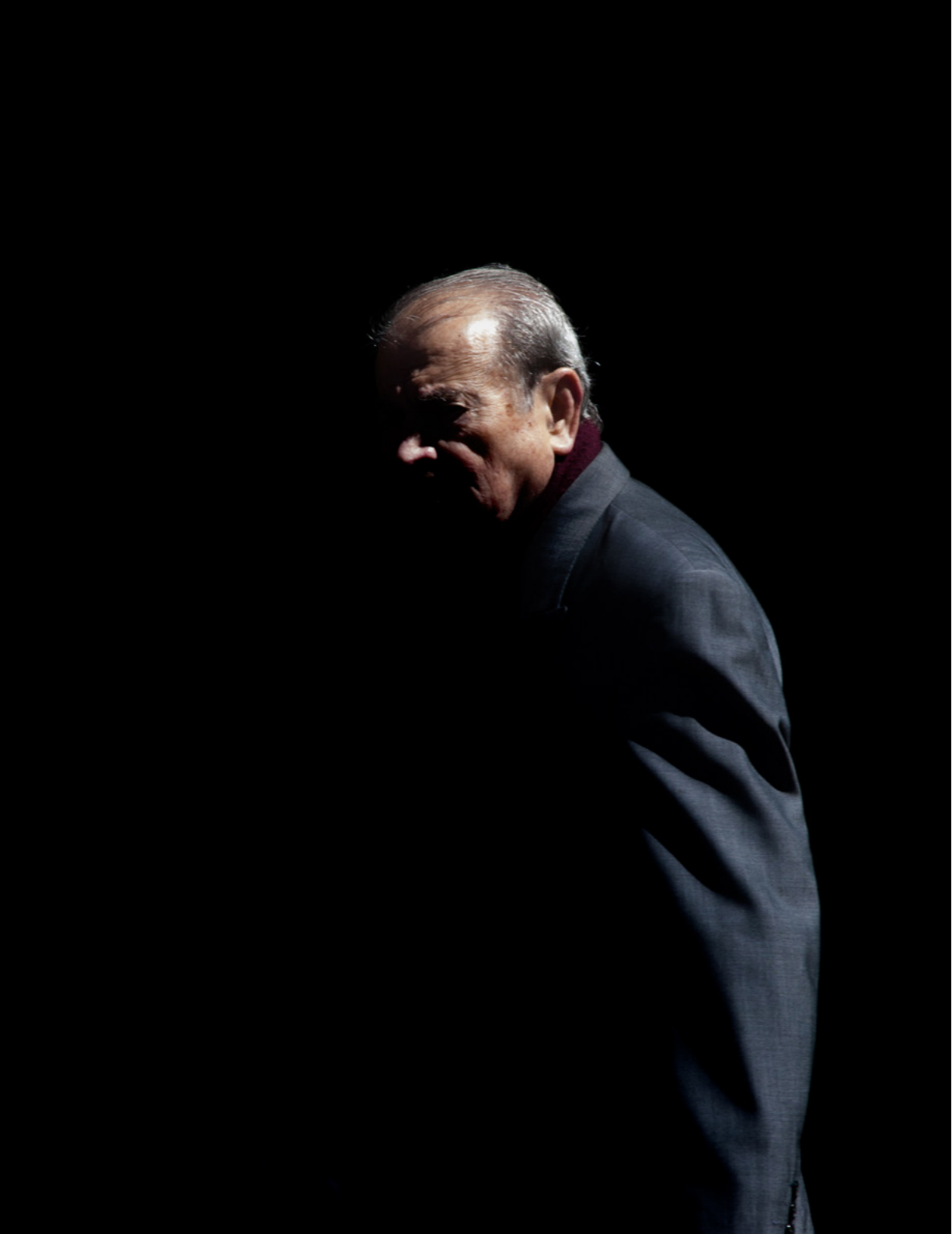

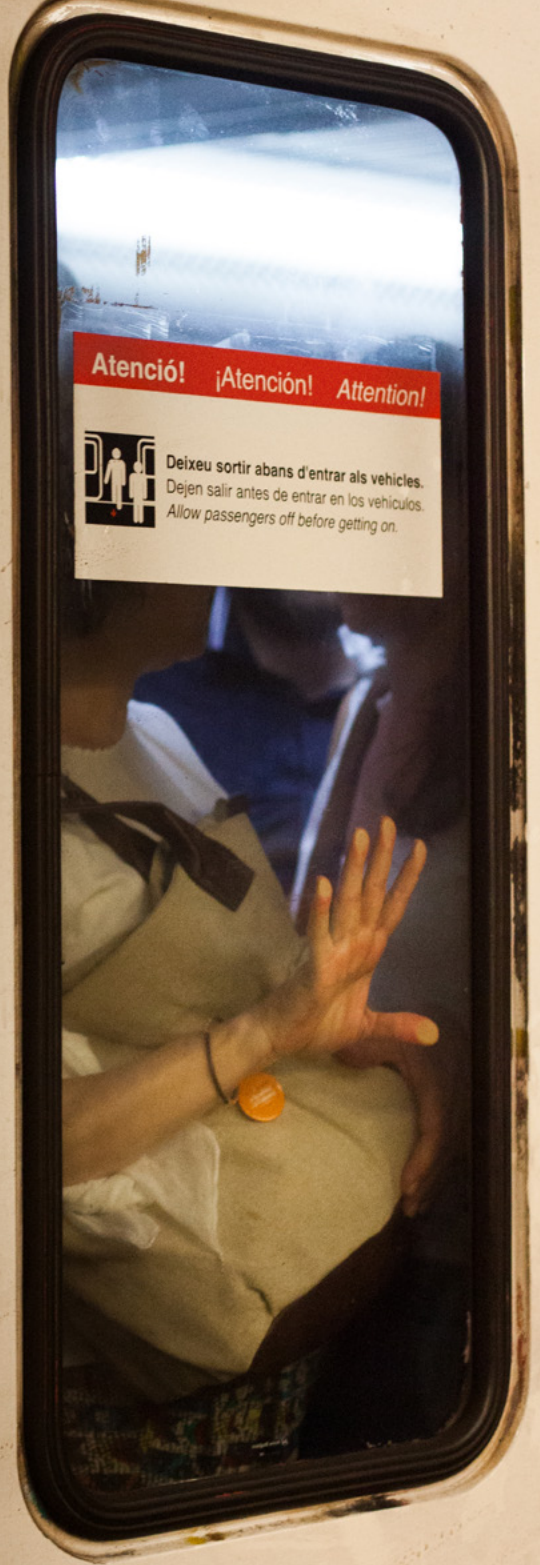

S
ns
ona

Atenció! ¡Atención! Attention!

Deixeu sortir abans d'entrar als vehicles.
Dejen salir antes de entrar en los vehículos.
Allow passengers off before getting on.

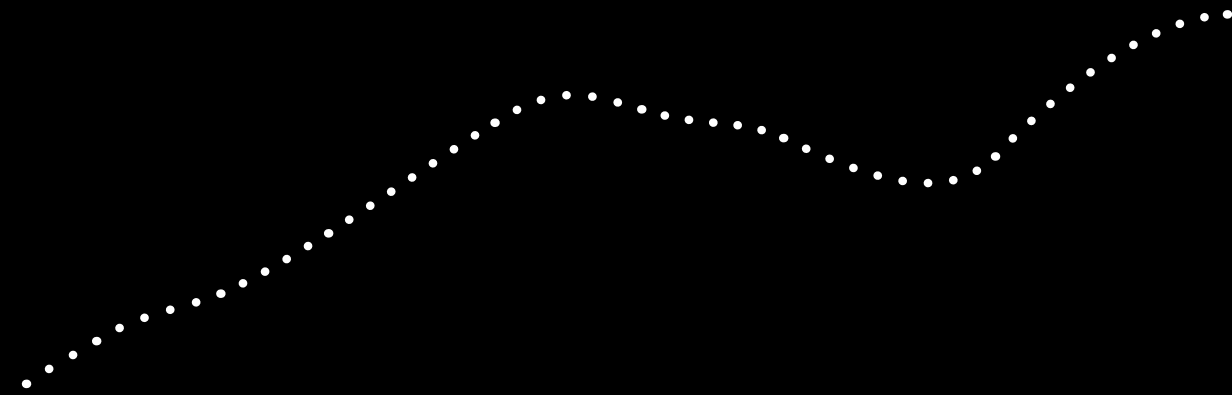

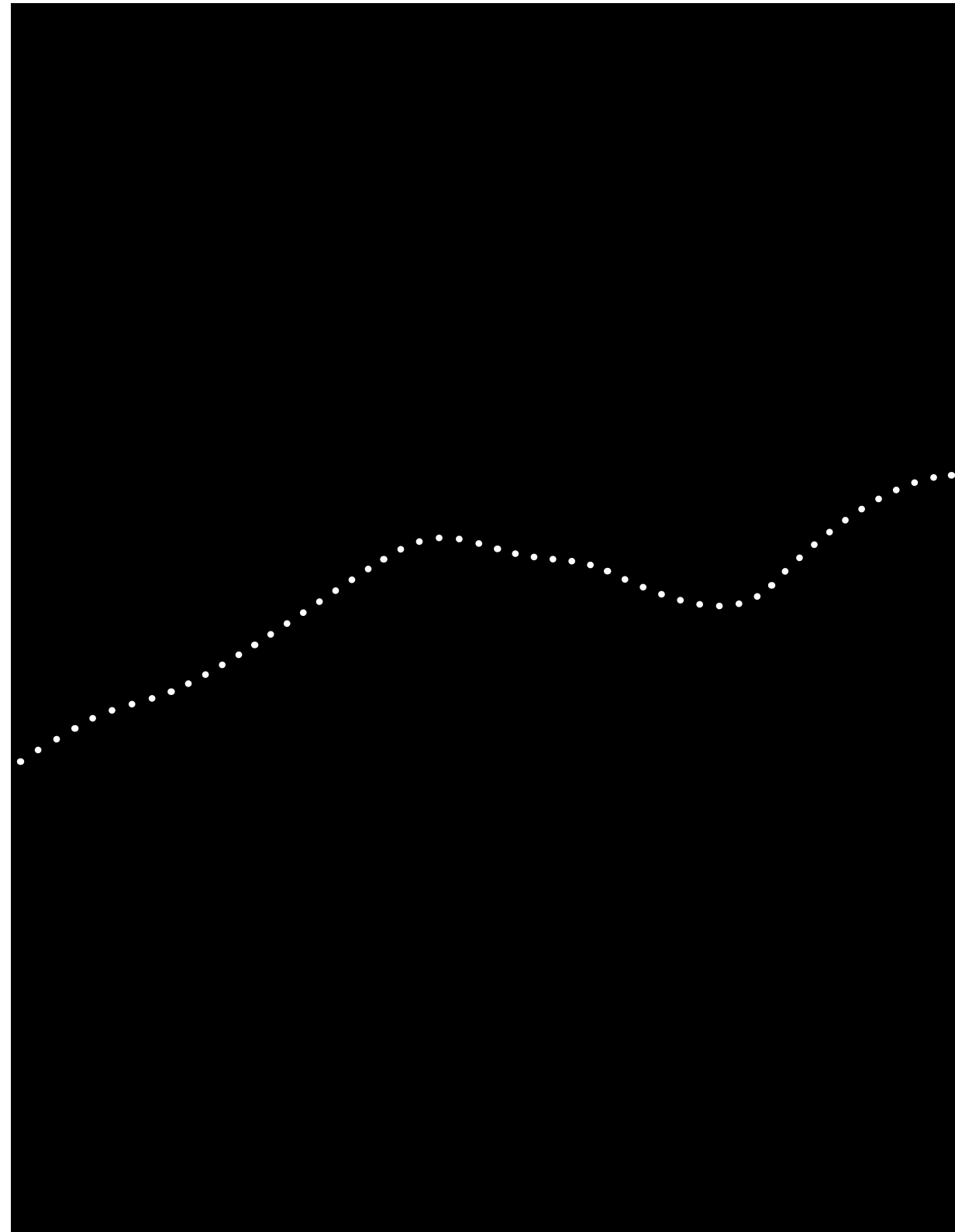

«À la ville de... Barcelona» va ser la frase pronunciada per Juan Antonio Samaranch a les 13.32 h del 17 d'octubre de 1986. Barcelona es convertia en la seu olímpica de 1992. Recordo estar en el col·legi i com aquesta notícia ens va fer saltar a tots d'alegria, malgrat tenir tan sols 8 anys. Per a la història quedarà la imatge de l'alcalde Pasqual Maragall alçant els braços fent el símbol de victòria.

Una il·lusió col·lectiva es va apoderar de la ciutat, canviarien moltes coses, Barcelona es retrobava amb el mar, es van construir les rondes, la Vila Olímpica i un llarg etcètera d'infraestructures que millorarien les nostres vides. I, sobretot, la ciutat s'obria al món.

En una campanya de màrqueting perfectament estudiada, salts de trampolí inclosos, Barcelona va passar a encapçalar les llistes de preferències de llocs a visitar i voler instal·lar-se. Eslògans com «Barcelona posa't guapa» i «Barcelona, la millor botiga del món» ens van convertir, a poc a poc, en un bonic aparador on cada vegada és més difícil viure.

Barcelona ha perdut població des de 1992, mentre que a Catalunya ha augmentat un 23%. El preu de l'habitatge ha crescut 5 vegades més que la inflació. 15 milions de turistes ens visiten cada any. La paraula gentrificació ha entrat en el nostre vocabulari habitual i cada dia hi ha més gent obligada a deixar

Evolution of the price of housing in Barcelona. 2000 (6 €/m²) - 2018 (13.7 €/m²) *

«À la ville de... Barcelona» va ser la frase pronunciada per Juan Antonio Samaranch a les 13.32 h del 17 d'octubre de 1986. Barcelona es convertia en la seu olímpica de 1992. Recordo estar en el col·legi i com aquesta notícia ens va fer saltar a tots d'alegria, malgrat tenir tan sols 8 anys. Per a la història quedarà la imatge de l'alcalde Pasqual Maragall alçant els braços fent el símbol de victòria.

Una il·lusió col·lectiva es va apoderar de la ciutat, canviarien moltes coses, Barcelona es retrobava amb el mar, es van construir les rondes, la Vila Olímpica i un llarg etcètera d'infraestructures que millorarien les nostres vides. I, sobretot, la ciutat s'obria al món.

En una campanya de màrqueting perfectament estudiada, salts de trampolí inclosos, Barcelona va passar a encapçalar les llistes de preferències de llocs a visitar i voler instal·lar-se. Eslògans com «Barcelona posa't guapa» i «Barcelona, la millor botiga del món» ens van convertir, a poc a poc, en un bonic aparador on cada vegada és més difícil viure.

Barcelona ha perdut població des de 1992, mentre que a Catalunya ha augmentat un 23%. El preu de l'habitatge ha crescut 5 vegades més que la inflació. 15 milions de turistes ens visiten cada any. La paraula gentrificació ha entrat en el nostre vocabulari habitual i cada dia hi ha més gent obligada a deixar el seu barri i la ciutat.

CAST

«À la ville de... Barcelona» fue la frase pronunciada por Juan Antonio Samaranch a las 13.32 h del 17 de octubre de 1986. Barcelona se convertía en la sede olímpica de 1992. Recuerdo estar en el colegio y como esta noticia nos hizo saltar a todos de alegría, a pesar de tener tan solo 8 años. Para la historia quedará la imagen del alcalde Pasqual Maragall alzando los brazos haciendo el símbolo de victoria.

Una ilusión colectiva se adueñó de la ciudad, iban a cambiar muchas cosas, Barcelona se reencontraba con el mar, se construyeron las rondas, la Vila Olímpica y un largo etcétera de infraestructuras que mejorarían nuestras vidas. Y, sobre todo, la ciudad se abría al mundo.

En una campaña de marketing perfectamente estudiada, saltos de trampolín incluidos, Barcelona pasó a encabezar las listas de preferencias de lugares a visitar y querer instalarse. Eslóganes como «Barcelona ponte guapa» y «Barcelona la mejor tienda del mundo» nos convirtieron, poco a poco, en un bonito escaparate donde cada vez es más difícil vivir.

Barcelona ha perdido población desde 1992, mientras que en Catalunya ha aumentado un 23 %. El precio de la vivienda ha crecido 5 veces más que la inflación. 15 millones de turistas nos visitan cada año. La palabra gentrificación ha entrado en nuestro vocabulario habitual y cada día hay más gente obligada a dejar su barrio y la ciudad.

ENG

«À la ville de ... Barcelona» was the phrase pronounced by Juan Antonio Samaranch at 13.32 h on October 17, 1986. Barcelona became the 1992 Olympic venue city. I remember being at school and how this news made us all jump for joy, despite being only 8 years old. For the history there will be the image of Pasqual Maragall, mayor of Barcelona, raising his arms making the symbol of victory.

A collective illusion took over the city, many things were going to change: the city was reunited with the sea, the rounds, the Olympic Village and a long list of infrastructures were built, making Barcelona a better city. Above all, the city was open to the world.

In a perfectly studied marketing campaign, including trampoline jumps, Barcelona went on to head the lists of preferences of cities to visit and settle. Slogans such as «Barcelona ponte guapa» (Barcelona get pretty) and «Barcelona la mejor tienda del mundo» (Barcelona the best shop in the world) caused, little by little, that the city became a beautiful showcase where it is increasingly difficult to live.

Barcelona has lost population since 1992, while in Catalonia it has increased by 23 %. The price of housing has grown 5 times more than inflation. 15 million tourists visit us every year. The word gentrification has entered into our usual vocabulary and every day there are more people forced to leave their neighborhood and the city.

AGRAÏMENTS

A tu Marina, lluny o a prop, no saps la sort que tinc de tenir-te com a germana.

També a vosaltres Joan i Ada, mare i Carlos, pare i Mari Carmen, moltes gràcies pel vostre suport sense fissures durant tots aquests anys d'aventures.

También a ti Camilla, amiga en mil batallas y lugar donde agarrarme cuando estoy perdido, por muchos años más!

Gracias Roberto y Ainhoa por enseñarme tanto y hacerme crecer.

Jordi, moltes gràcies pel teu esforç i la teva genialitat.

Y a la comunidad de El Observatorio, cada año que pasa me voy dando cuenta que sin vosotrxs esto no tendría, ni mucho menos, la misma gracia.

Cuaderno de la Kursala nº 74

Este libro fue publicado con el motivo de la exposición "À la ville de...", que tuvo lugar en la galería Kursala de la Universidad de Cádiz del 2 de julio al 19 de septiembre de 2019.

Programación y comisariado:
Jesús Micó

Organiza:
Servicio de Extensión Universitaria
Vicerrectorado de Responsabilidad Social,
Extensión Cultural y Servicios
Universidad de Cádiz.

Sala Kursala
Edificio Constitución 1812
Paseo Carlos III, 3, 11003 Cádiz

ISBN: 978-84-09-12403-9
D.L.: B-16121-2019

Fotografías: Eugeni Gay Marín
Diseño: Jordi Oms
Edición: El Observatorio
Preimpresión: Eugeni Gay Marín
Impresión: SYL
Traducción al inglés: Estefania Bedmar

*Evolución del precio del alquiler en Barcelona. 2000 (6 €/m²) - 2018 (13,7 €/m²).

*Rental price evolution in Barcelona. 2000 (6 €/m²) - 2018 (13,7 €/m²).

Eugeni Gay Marín